

MARILYNPASSIONEN

AV ADA BERGER
URPREMIÄR PÅ INTIMAN 28 MARS 2009

MALMÖ
STADSTEATER

MARILYNPASSIONEN

AV ADA BERGER

FÖRESTÄLLNINGENS LÄNGD: 1 TIMME OCH 35 MINUTER (INGEN PAUS)

REGI Ada Berger

SCENOGRAFI OCH KOSTYM Daniel Åkerström-Steen

LJUS Daniel Kullman

MUSIK Anders Ortman

DRAMATURG Stellan Larsson

MASK Siv Nyholm

I ROLLERNA Sissela Benn, Bo-Christer Hjelte, Susanne Karlsson, Erik Olsson, Håkan Paaske, Åsa Widéen samt Anders Ortman (*musiker*) och Kattis Blanking (*statist*)

URPREMIÄR PÅ INTIMAN 28 MARS 2009

SISSELA BENN

BO-CHRISTER HJELTE

SUSANNE KARLSSON

ERIK OLSSON

ANDERS ORTMAN

HÅKAN PAASKE

ÅSA WIDÉEN

VEM VILL DU HA?

"Jag har aldrig tillhört någon. Därför kommer jag alltid att tillhöra världen."

Marilyn Monroe

Jag satt på tunnelbanan och skrev SJÄLMORD med stora bokstäver i min anteckningsbok. Sedan skrev jag två kolumner, en med FÖRDELAR och en med NACKDELAR. En dam satt bredvid mig. Jag kände hennes blick borra sig ned i min bok. Jag insåg vad hon tänkte, strök ett tjockt streck över SJÄLMORD och skrev sedan: VAD TÄNKER JAG PÅ? LIVET ÄR JU TOPPEN! En direkt replik till damen som trodde att hon hamnat bredvid en suicidal person. Men så var inte fallet. Istället satt jag och övervägde om min fiktiva Marilyn skulle få dö i slutet av pjäsen. Vid det här laget var jag ganska engagerad i henne. Jag tyckte att det var tråkigt att hon skulle behöva dö en gång till. Varför detta engagemang i en person som redan fått en hel världskärlek? Vilket är egentligen Marilyn's trick för att få all den här kärleken? Jag tänker att det börjar hos dig och mig. Att det börjar med vad vi vill ha.

Vem vill du ha? Vem skulle kunna fylla ditt liv med det du saknar? Den som lyckas med det kommer att bli älskad av dig. En sådan person som Marilyn vet att bli bra på just det: att avkoda dina hemliga drömmar för att sedan bli ett svar på dem. Hon som viger sitt liv åt att bli en jävel på att spegla människors drömmar kommer att vara evigt intressant. Vi ser ju oss själva i hennes ögon.

Det här är inte en biografi om en verklig och numera död person. Kanske kan man snarare säga att den här berättelsen inte ens handlar om Marilyn. Snarare om "en Marilyn". "En Marilyn" är ett förstöringsglas för ett fenomen som rör oss alla. Det fenomen som uppstår varje gång vi är beredda att göra avkall på oss själva för att bli fortsatt älskade. Varje gång vi riskerar att förlora oss själva i någon annan. Så som "en Marilyn" gör avkall på sig själv för att bli fortsatt älskad. Så som "en Marilyn" riskerar att förlora sig själv i världen.

Ada Berger, regissör och manusförfattare

Boob- boob-i- doop

Vem är hon? Den blonda kvinnan med röda inbjudande läppar? Åh. Männen vill ha henne, förföra, förgöra, bli förförda, berörda. Kvinnorna vill vara hon. Kvinnorna beundrar och kopierar och föraktar. Och det tisslas och tasslas: "Har du hört?" "Är det sant?" "Verkligen? Med honom?" "Men vem är hon? Vad är hon? Vad vill hon oss?" Hon är allt vi drömt. Hon är allt vi älskar och åtrår och hatar och äcklas så förtjust över.

Vem är jag? Blond (men inte egentligen) röda läppar (men inte så röda, inte på riktigt, så röda läppar har ingen, inte ens jag). Och välsvarvad, jodå: 90-60-90. Jag ler, det gör jag, och jag dansar och jag sjunger och ni betalar och jag betalar. Jag vet nog vad ni vill ha av mig, och jag vet precis hur jag ska ge det till er. Drömmar. Jag är bra på drömmar. Norma Jeane finns inte mer. Nu är jag Marilyn, drömkvinnan. Monstret med blonderat hår och röda läppar och ni älskar mig: älskar att hata mig. Boob-boob-i-doop.

Förr i tiden reste cirkussällskap runt mellan byar och städer för att förtjusa och förfära. Nyfikna, rädda, äcklade och fascinerade människor kunde beskåda skäggiga damer, ormkvinnor, siamesiska tvillingar, dvärgar och eldslukare på marknadsplatser och varietéer. Artisterna tjänade sitt levebröd med hjälp av sin, i andras ögon, abnormitet. Förmågan att väcka människors fasa, att framträda som något annat än mänskliga, som missfoster, var deras främsta tillgång.

Nuförtiden drar inte skäggiga damer och dvärgar runt på vägarna för att förevisas inför gapande publikmassor. Idag vet vi bättre än att betrakta människor som på något sätt skiljer sig från majoriteten som "missfoster". Det tycks dock inte innebära att marknaden för freakshows har krympt. Tvärtom tjänas det mer pengar än någonsin förr på att förevisa freaks. Våra missfoster skiljer sig inte från oss genom sitt abnorma yttre eller sina abnorma förmågor. Våra favoritfreaks är människor som skiljer sig från oss genom

att vara vackra, glamorösa och framgångsrika – och ändå vara olyckliga, knarka, supa och hamna i fängelse. Paris Hilton, Amy Winehouse och, främst bland alla freaks, Britney Spears.

Hon bryts så underligt inför kamerans blixtar, Britney. Likt ett ursinnigt djur i bur klöser hon sig själv blodig och vi ser intresserat – och äcklat – på. Som Marilyn, alla lyckade olyckliga åtrådda försmådda kvinnors urmoder. Vad är det med alla de där liksom trasiga och vackra kvinnorna och deras stormiga liv, kärlekar, passioner, droger och män och ensamheten, den stora ensamheten, som sålt och fortfarande säljer tidningar och filmer och böcker och skådespel vi inte kan motstå?. "Tänka sig. Att hon som är så vacker. Och ändå. Där ser man. En manipulativ slyna. Hon har pressen i sin hand. Hon har ingen skam i kroppen. Hon borde veta bättre." Veta bättre. Kanske är det precis det hon gör? Vet bättre? Vem bestämmer här, egentligen?

Marilyn. Du är inte längre en människa. Du är Marilyn. Så är det. Så stor och så berömd är du att vi inte ser att det finns en människa av kött och blod där, en människa som känner och tänker och vill älska och bli älskad (mest av allt det: snälla, älska mig). Så bländade av idolens strålgans att vi inte ser att det finns en människa där. Hon är utelämnad åt våra skamlösa blickar, som om hon inte längre äger rätten till sig själv. "Ingen äger sig själv! Vilken avskyvärd tanke! Allt tillhör också de andra. Äger man inte sitt eget ansikte! Ägs det av vem som helst som betraktar det!" utbrister Dvärgen i Per Lagerkvists roman *Dvärgen*. "Jag vill själv vara den ende ägaren till allt som är mitt. Ingen får tillägna sig det, ingen förgräpa sig på det. Det tillhör mig och ingen som helst annan" fortsätter han.

Jag vet nog vad ni vill ha av mig. Blont hår och röda läppar, halvöppen mun och skandaler och min styrka och min sårbarhet. Jag vet nog vad ni vill ha. Sånt lär man sig. Det är inte svårt. Inte svårt alls. Vet ni vad det är ni vill ha av mig?

Boob-boob-i-doop.

Ann Heberlein, forskare i etik och författare

SKIMMER
Av Marius von Mayenburg
Spelas på Intiman

MARIA STUART
Av Friedrich Schiller
i bearbetning av Peter Oswald
Spelas på Hipp

**ODA!
- SAATANS KVINNA!!**
Av Dag Norgård
Spelas på Hipp

**HARALD GÖR
VAD NI VILL**
Varieté med Harald Leander
Spelas på Hips Bakficka

Inspicient Kattis Blanking
Sufflös/produktionsassistent Anneli Sandell
Teknikmästare Daniel Kullman
Teatertekniker Thomas Eskilsson, Anders Johansson, Hans Wendel
Rekvisitör Kalle Magnusson
Påklädare Alicja Ekerholm
Maskör Agneta von Gegerfelt, Siv Nyholm
Ansvariga publikvärdar Sandra Andersson, Karin Harborg,
Fredrik Lövgren, Justus Ragnarsson
Studiomusiker **fiol** Sara Jeffta
Koreografi dansnummer Åsa Widéen
Tryck C A Andersson AB, Malmö
Fotograf Peter Westrup

Programredaktion Carin Hebelius, Stellan Larsson
Informations- och försäljningschef Pella Ström
Art director Johan Sjövall
Informatör Carin Hebelius, Patrick Lion
Publikarbetare Chamila Olofsson
Föreståndare biljettkassan Maria Girke Magnusson
Teknik- och fastighetschef Gert Irgren
Belysningskoordinator Sven-Erik Andersson
Teknisk producent Jerker Pyron
Chef rekvisitaavdelningen Karin Ragnarsson
Chef maskavdelningen Agneta von Gegerfelt
Chef kostymavdelningen Sten Stjernqvist
Föreståndare kostymervice Gyöngyi Balázs
Kostymateljé Marie Jonsson, Josefin Sandling
Färgning och patinering Alicja Ekerholm
Ljudansvarig Jonathan Flygare
Ekonomichef Leif Jönsson
Städledare Rinna Möller
Verkstadschef Dan Sörensen
Scenografisamordnare Styrbjörn Engström
Koordinator Smedjan Lars-Åke Persson
Koordinator Dekormåleri Maria Wangen-Schlyter
Koordinator Snickeri Kjell Meggerle
Tapetserare Mikael Palmqvist
Chefsassistent Anna Andrén
Producent Lisa Ericstam

Teaterchefer och ansvariga utgivare Petra Brylander och Jesper Larsson

Besök gärna vår webbplats för bilder, artiklar och intervjuer

FOTOGRAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR AV
UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÅL EJ TILLÅTEN

VAR VÄNLIG STÅNG AV MOBILTELEFONEN

**MALMÖ
STADSTEATER**

MALMOSTADSTEATER.SE 040-20 86 10